

Contra l'estigma

PER FRANCESC TORRALBA

VICEPRESIDENT D'ALDEES INFANTILS SOS CATALUNYA

El dia 10 d'octubre celebrem el dia de la salut mental. Malauradament encara hem de lluitar molt per vèncer l'estigma que pesa sobre les persones que pateixen alguna malaltia mental.

Observem que en la nostra Aldea Infantil SOS i en altres dispositius que gestionem la presència d'infants, d'adolescents i de joves amb problemes de salut mental, trastorns de conducta, addiccions i també discapacitat intel·lectual.

Encara manca molt per investigar aquest tipus de patologies i veure quin és el millor tractament per a cada tipologia. Molt sovint en el perfil de la persona que tractem s'hi mesclen altres problemes derivats de la seva biografia, del seu entorn familiar, del seu context social i cultural.

L'etiqueta negativa no ajuda a normalitzar la situació, ni a entreveure les solucions. Necessitem reconèixer, d'entrada, allò que ens uneix i també el potencial amagat que hi ha en aquesta comunitat de persones. No podem limitar-nos a veure el que manca, les necessitats, estranyeses, manies, fòbies, tics o trastorns. La persona és més que tot això, no es pot reduir a

***Necessitem reconèixer
allò que ens uneix i també el
potencial amagat que hi ha en
aquesta comunitat de persones.***

un simple quadre clínic, psiquiàtric o psicològic.

Primer de tot, per combatre l'estigma, cal donar visibilitat al col·lectiu i no amagar-lo en les institucions. Només si el fem visible, esdevindrà habitual en el nostre paisatge humà.

En segon lloc, cal escoltar-lo atentament, les seves necessitats, reivindicacions, desigs i preocupacions. No podem caure en el paternalisme, en un tracte de superioritat. Ens cal escoltar-los per copsar què és el que reivindiquen com a ciutadans.

En tercer lloc, cal que s'integrin amb normalitat en les organitzacions de la societat, en el món esportiu, del lleure, de l'empresa, de l'escola i dels centres culturals. Ningú no ha de

***Encara hi ha massa vergonya
i massa por a l'hora
d'afrontar el tema
de la salut mental.***

quedar al marge de tot aquest món i cal facilitar l'accés i adaptar-lo a les seves necessitats.

Encara hi ha massa vergonya i massa por a l'hora d'afrontar el tema. Molts amaguen les seves patologies d'ordre mental, perquè saben que no seran ben valorats o, fins i tot, discriminats. Hauríem de ser capaços de reconèixer tot el que ens uneix, abans d'entossudir-nos amb les diferències.

